

Várad B. László

A szolgálati muff

A hatalom által ügynökként felvonultatott nők megítélése barbár világunkban akkor fordul át megvetésbe, mikor a hölgyek feladataik ellátása érdekében bájaikat is bevetik. Ez a mozzanat a férfiakban, a bennük lappangó alattomos mártíromságra való hajlam vonzataként, az ájtatos manó hímfaló szaporodás-módját idézi. Mondanom sem kell... és nem is mondom.

Az ájtatos manó a fogólábúak rendjébe tartozó, szép, légies teremtes, mely hártvány szárnyú rovar létére, rovarokkal táplálkozik. A rovarokat a fej-tor-potroh tagozódás és a három pár ízelt láb jellemzi. Az ájtatos manó nevét első pár lábának imára kulcsolt voltáról kapta. A hívó ember imára kulcsolt kezének modellje a szent tölgyligetek mélyén meditáló kelta druidák összekötözött kezétől eredeztethető. Az ájtatos manó összeillesztett fogólábai nem lelki elmélyülést vagy emelkedettséget, hanem ragadozást szolgálnak. Hiba lenne pusztán az ájtatos manó iránti szimpátia vagy antipátia ürügyén a lelki emelkedettség és a ragadozás közé egyenlőségjelet tenni.

Az ájtatos manó első pár lábszára és a comb fogazottak, a fogak penge-szerűek. Ez a csinos, Naomi Campbell-szerű, hosszú derekú teremtes egy szabadon elforgatható, szív alakú fejjel, összetett és pontszemekkel rendelkezik. Adottnak tekinthető a kérdés: hol alakul ki a pont- és összetett szemek működésének eredményeképpen a kép, valamint egyéb érzetek. Miféle képek és miféle érzetek ezek?! Mihelyst az embert az élővilág idegrendszeri működésére vonatkozó kérdések kezdik nyugtalanítani, riadtan szaladgál a törzsfejlődés evolúciós létráján le s föl. (Mint az esetenként szintén hímfaló pók a falon.) Tehát a gyűrűs férges hosszanti kötélhágcsós, egyégnyi részekre tagolt idegrendszerét elhagyjuk, és a fej, tor, potroh osztatnak megfelelő, dúcokba koncentrálódó rovar-idegrendszert érzük tetten. A tetten érés nem nagy skálára biztosít rálátást, az ájtatos manó nem tanulékony. Élete öröklött viselkedési programok alapján bonyolódik. Egyik ilyen érdekes mozzanata a manóéletnek, hogy a szív alakú fejét elforgatni tudó leány ájtatos manó elnéz a vállá felett, éles pengéjű fogólábaival megragadja az őt hátulról kopuláló (kúró) hímet, és annak fogyasztásába kezd. Elsőnek a fej és idegződése örletnek be a Naomi Campbell-szerű lánymanó emésztőrendszerébe. A hím fővesztéssel kezdődő megsemmisülése ellenére, a nemi aktus tovább tart. Ez a transzcendencia.

Az élete értelmét Naomiban megtaláló, lándzsájára támaszkodó maszáj harc-cos páرزókésztségét nem holmi központi idegdúcok, hanem a potroh idegdúcai irányítják. A hímnak őszre vesznie adatik. És ha már vesznie kell, mert ideje lejárt, az élővilág szempontjából nem mindegy, hogy miképpen foszlik el. Mit ránt magával. Hogy marad-e valami létbeni folytonosság. Mert ez a fejvesztő kopulálás oda vezet, hogy a lánymanó külső páرزótáskájában létrejövő pete alkotó-elemei között nemcsak a hímváru maszáj megtermékenyítést szolgáló anyaga érvényesül (bogárgeci), hanem a bátor harc-cos lerágott fejének, sőt torának és potrohának riszájklingre érdemes elemei is. Még egyszer: a nőiváru manó, éles acélpengékkel ellátott fogólábvál hátranyúl és magához vonja a borzongó hí-

met. Valahogy úgy, ahogy a hervadó Leni Riefenstahl átöleli a lándzsájára támaszkodó maszáj pásztort, egyben harcost. Előfordulhat, hogy a női ivarú ájtatos manó lelkét vegyes érzelmek dúlják, mivelhogy két, ellentétes előjelű örömszerzési cselekvéssorba bonyolódik párzása alkalmával. A párzás az életet szolgálja. Az élet egy elemi erejű szertartás (esetleg összeesküvés), melyben nemcsak elevenek és holtak, hanem mindenképpen, így bogarak és emberek is részt vesznek.

Az is lehetséges, hogy fedeles szárnyú rovarok esetében érzelmekről beszélni éppoly visszatetsző rágalom, mint Leni Riefenstahlról azt állítani, hogy ő egy Mantis religiosa-reinkarnáció. A lány ájtatos manó emésztőrendszerébe sodródott hím alkatrészeiből a rektális visszaszívó szemölcs nyeri ki az eljövendő manók összetevőit.

Sunyi spekulációink ellenére felvetett kérdésünkre nem találunk választ. Vessük föl még egyszer: méltányos viselkedésmód-e, becsületünk és szabadságunk védelmének okán, elzárkózni egy személyünk után érdeklődő, tette kész, beszervezett hölgy érdeklődése elől?! Az is tudnivaló, hogy a hölgyek az egységes célkitűzés ellenére, alkatuknak megfelelően különböző harcmodorú muffokkal (pina) hódítanak. Nemcsak megadóan tátongó, sejtelmesen leffegő, titokzatosan örvénylő, fátyolosan lebegő hantmadarakba lehet részünk, hanem olykor béna picsákkal is szembetalálkozhatunk. Illik-e elodázni a találkozást? Nem állítom, hogy a besúgó hölgyekkel való közösülés hazafias kötelesség. Na de van-e nekünk hazánk? És ha van, az milyen? És mi van akkor, ha az illető ordas lepke magyar, esetleg egy magyar anya? Akkor a vele való hempergés nem a nemzeti összetartozást szolgálja-e?

Az is elgondolkodtató, ha az elszánt kedves, hőmérővel való játszadozás közben, egy lelkes mozdulat hatására imigyen jajdul:

– Aoleo, vai a szűjem!... – ha kedves, értelmes arc, netán vörösbarna haj járul a kevert, archaikus magyar nyelvhasználathoz, akkor szinte biztosak lehetünk benne, hogy egy csángó ringyóhoz van szerencsénk, Ignác Rózsa nagyszony besúgóvá fajzott bárányához. Egy Roca Ersihez.

Bizony mondom nektek, csak úgy elsunnyogni... nem való.

Egyébként, ha végre magyarul akarják a véredet venni, örvendj és tobzódj! Gondolj az okos román közmondásra: Fiesce pasáre pe graiul ei piere. (Minden madarat a saját hangja veszejt el.) A bölcsességbe benne foglaltatik, hogy törbe csalni madarat leginkább a saját nyelvén, saját énekével lehet.

A kaland itt még nem ér véget. Folytatódik. Tehát helytelenkedsz, besúgnak, lajstromba vesznek, majd meg-megtorolnak. Most majd neked támad mondanivalód elnyomóid felé. Hogy mi? Bármilyen is lenne, azt egyenesben közölni nem érdemes, mert a párbeszéd veszélyeket rejt. Nemcsak úgy, hogy vasra vernek. A hatalom, míg teheti, büntet és torol. Azt az ingecskét (pendelyt) is szétszaggatná, melyet akkor viseltél, mikor gyerekkorodban megszületett benned az ellenkezés. A hatalom számára nem ellenlábasaik keresztrefeszítése az igazi elégtétel. A hatalom attól élvez, ha az utolsó kóbor kutyát is sikerül beszerveznie, besúgóvá tennie. Ez a cél. Egyébiránt, trógerekkel egyezkedni nem szabad, mert járszalagra vesznek, és taposhatod a fajtád, mint nyomtató ló a gabonaszalmát.

Ha ezek után még mindég van mondandója az embernek a hatalom felé, azt jobb, ha fehérmépre bízta. Az legalább nemcsak besúgó, de egyéb világ-megváltó dologhoz is ért. Ezért nem szabad kishitűen hátat fordítani dúlt személyünket körbeleffegő magyar és nem magyar ügynök hölgyek munkaeszközének, a szolgálati muffnak.